

študentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuj!

ski zemlji« naše ugotovitve niso po godu. Nasprotno njim postavlja slabotno izjavo, »da to ni bilo pravilno, ako se je res tako zgodilo«, in teoretičen poudarek: »Odklanjamo vsako varuštvo, ker hočemo biti enaki med enakimi.« Kako pa ste dejansko enaki med enakimi, je dokazal sramotni umik slovenske zastave pred hrvaško v Dubravi. Kako bi sploh bilo mogoče voditi slovensko politiko po načelu »enakih med enakimi«, ako predstavlja ta politika samo slovenski rep hrvaško-narodnega mačkovstva?!

Zadružna šola v Ljubljani. Kot druga leta, bo tudi letošnjo zimo v Ljubljani zadružna šola na Državni dvorazredni trgovski šoli. Namen šole je, da nudi temeljno zadružno izobrazbo kmečkim sinovom, ki imajo namen ostati na domu, da morejo potem kot gospodarji uspešno sodelovati v načelstvu ali nadzorstvu domačih zadrug. Sprejmejo se prvenstveno kmečki sinovi, ki so stari vsaj 18 let. Prosilci morajo poslati prošnje najkasneje do 25. septembra Zadružni zvezi v Ljubljani. Prošnje mora priporočiti kaka zadruga, članica Zadružne zveze. Vpisovanje bo 12. oktobra, pouk se prične 13. oktobra. Prošnji je priložiti zadnje šolsko izpričevalo in rojstni list, pri vpisovanju pa je plačati 200 Din za skripta, 20 Din pa kot vpisnino. Nekaj učencev bo moglo dobiti brezplačno stanovanje. Za pojasnila se je obracati na Zadružno zvezo v Ljubljani, stopiti pa je treba obenem v stik z domačo zadrugo.

Hitro naplavljen truplo. Dne 22. avgusta je padla z meljskega broda v Mariboru v Dravo in je utonila 36letna tekstilna delavka Olga Švarčeva s Pobrežja. Drava je sedaj po enem tedu naplavlila truplo smrtno ponesrečene pri Sv. Marku niže Ptuja.

Banovinska zimska kmetijska šola v Sv. Jurju ob južni žel. prične svoj I. tečaj dne 3. no-

vembra 1936 ter sprejme vanj do 24 učencev. Ta tečaj je petmesečen in traja do 31. marca 1937. Isti učenci bodo prihodnje leto sprejeti v II. tečaj, ki bo ravnokot v petih zimskih mesecih. Lastnoročno pisane prošnje, kolkovane s 5 Din, je poslati ravnateljstvu banovinske kmetijske šole v Sv. Jurju ob južni žel. najpozneje do 1. oktobra 1936.

ZDRAVO VINO IN MOŠT

z uporabo
KALIUM-META-BISULFITA
ZNAMKE „VINOBRAN“
Navodila in vzorca pošilja brezplačno
tovarni „ZORKA“ D. D. SUBOTICA

Specijalist za ženske bolezni in porodništvo med. univ. dr. Franc Toplak zopet redno ordinira Maribor, Glavni trg 18, od 9 do 11 in od 15 do 16. Telefon 27-32. 1052

Dr. Z. Matiašič ordinira zopet redno ob delavnikih od 10. do 12. in od 4. do 6. ure Glavni trg 4, II. nadstropje, Maribor. 921

V solčno Dalmacijo! Prijeten izlet z avtom iz Ljubljane od 21. do 26. septembra združen z romanjem v Sinj; z ladjo na otok Hvar. Ogled vseh znamenitih krajev. Podrobna pojasnila pošlje zastoj uprava »Po božjem svetlu«, Ljubljana, Wolfova 1. 1000

Obžalovanja vršni slučaji.

Avtomobil egiptovskega trgovca okradel. Pozno zvečer je v Mariboru v bolj slabo razsvetljeni Volkmerjevi ulici naletel stražnik na moškega, ki je hotel pobasati v nahrbtnik razno perilo. Policist je odkril v neznanu »čudodelnega zdravnika« 63 let starega Franca Berdel. Na stražnici je priznal prijeto, da je izmaknil perilo iz pokritega avtomobila na Grajskem trgu. Gre za avto Edmunda Löwy, trgovca iz egiptovske prestolice Kaire. Tat je vlomil v zaprti avto in izmaknil iz njega črn površnik, razno perilo in par čevljev. Berdel je že samo v Mariboru predsedel 10 kazni in je bil tudi sedaj predan v zapore okrožnega sodišča.

Stariši, ki dajete denar za šolske potrebščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo v Tiskarni sv. Cirila!

Krajevne šolske odbore prosimo, da svoja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Mariboru ali v Ptuj.

Obešenega so našli v Mariboru v Vrazovi ulici 41 letnega Rudolfa Slaček, skladiščnika. Vzrok prostovoljne smrti bo najbrž bolezen.

116 vžigalnikov zaplenjenih. Pri carinskem pregledu dunajskega brzovlaka v Mariboru so našli v nekem oddelku cariniki v zavoju 116 lepo izdelanih vžigalnikov. Lastnika zavoja niso mogli izslediti in so vtihotapljeno najdbo zaplenili.

Oskubla ga je za 8500 Din. Živinski trgovec s Ptujске gore je izkupil na zadnjem mariborskem sejmu za štiri krave 8500 Din. V neki krčmi na Tržaški cesti mu je izmaknila prefrigana ženska listnico s tisočaki in zginila. Policija je pretkana žensče izsledila, vendar taji, da bi bila ukradla vinjenemu živinskemu prekupcu denar.

Žeparica prijeta. Na mariborskem Glavnem trgu je bila aretirana 56 letna Ljudmila Stark iz Apač, ko je hotela prodati ukradenč budilko. Našli so pri njej več ur, oblek, perila, čevljev in drugih predmetov, ki so bili pokradeni. Stark je bila že 23 krat predkaznovana radi žeparstva in so jo tudi tokrat oddali sodišču.

Trije vlomilci. V št. Ilju v Slov. goricah so vlomili neznanec v noči v trgovino Ivana šef. Nasilnim potom so odprli vrata in so odnesli iz trgovine manufakturnega blaga in špecerije za 20.000 Din. Orožniki so odkrili del ukradenega plena na meji. Radi te najdbe obstoja upravičen sum, da so vlomilci v noči zbežali na avstrijsko stran. — Isto noč kot v št. Ilju je odnesel neznanec iz sosednega Štrihovca iz omare gospodarske pisarne 600 Din. — Tretji poskusni vlom v isti noči beležijo v pisarno žage veleposestnika K. Mravljak v Vuhredu. Vlomilec tatinski posel ni uspel in radi tega so vrgli iz jeze voz v bližnji potok.

Pojasnilo k poročilu o vladu v trgovino v št. Ilju. Zgorajne poročilo o vladu

»Pusti me! Bi pa le s kom počenčala in me izdala.« se je še otemala.

»Živi duši ne bom črhnila še besede ne. Bog me ne kaznuj, če te izdam!«

»Cencu boš pa le povedala.«

»Temu še najmanj. Moške je treba poznati, ti ne znajo molčati. Pred moškimi je treba vse skriti.«

Zdaj se je nagnila Pavla k Urški in ji je nekaj pošepetala na uho.

»Kaj — kaj — kaj — ali je mogoče?« je vzkliknila Urška vsa iz sebe. »Tega sem pa vesela! Seveda, katero naj bi pa drugo vzel kakor tebe? Življenje si mu rešila — in lepše, kakor si ti, ne bo dobil. Saj bi si bila že sama lahko mislila... Kako dolgo bosta še čakala? Kdaj bosta vabila v svate?«

Pavla je Urški zopet nekaj zašepetala na uho.

»Že tako kmalu? Bog ti daj srečo! To bo lepa ženitnina!... Hihi, kako bodo ljudje zijali!«

»Urška, nikomur ne smeš kaj ziniti; obečala si mi,« jo je opominjala Pavla, ki se je že kesala, da se je dala premotiti. »Po poroki ti bom kupila lepo svilen ruto, če boš tiho.«

»Tiho bom, tiho, čisto gotovo; zato mi ni treba kaj kupovati. Svilen ruto mi daš le za spomin.«

Zdaj ji je morala Pavla prstan pokazati. Urška ga ni le od vseh strani ogledovala in občudovala, ampak ga je tudi natikala na svoje prste, pri tem pa nenehoma blagrovala Pavlo in njeno srečo.

Ko se je vrnil Cenc, ki je pipo res na upravi »Slovenskega gospodarja« pozabil, sta govorili samo o obleki in kar je še takih vsakdanjih ženskih zadev. Nekoliko so še posedeli, potem sta Cenc in Urška spremila Pavlo do šolskih sester ter se pristrčno poslovila.

Urško je skrivnost tako prevzela, da je bila ves dan nemirna. Včasih je že mislila, da ji bo kar sama ušla na jezik. Do doma jo je še držala; ko pa se je zvečer spravljala spat, je že omagovala.

»Čuj, Cenc!« je začela, »ali smeta mož in žena imeti skrivnosti eden pred drugim? Kajne, da ne? To bi bil greh, ker sta si pred oltarjem obljubila, da jih ne bosta imela.«

»Ali si kaj napravila, he?« jo je mož prežeče pogledal.

»Za božjo voljo, ne, jaz ne! Ne morem pa z mirno vestjo spati, če vem, da pred tabo, ki si moj zakonski mož, kaj skrivam.«

»Potem ne skrivaj! Povej, kaj je!«

»Ali priseči mi moras, da ne poveš živi duši ne besedice o tem. — Moški ste čenče. — Ti pa moraš molčati ko — ko — ko grob.«

»Ni mi navada, da bi klepetal in čenčil. Niti nisem radoveden. Če mi ne zaupaš, kar zase ohrani vso skrivnost!«

Urška pa je zase ohraniti nikakor ni mogla. Vse, kar ji je Pavla zaupala, mu je na tenko in drobno

Aragonu. Župnika iz Abrega, dona Saltilasa so s strelji ranili in je umrl na poti v bolnišnico. Župnika Castela je rdeča ljudska fronta na poti iz župnišča v cerkev ustrelila in ko je še živel, so ga dali na kup drv, jih polili z bencinom in zažgali! Dona Paolina Rejona, starega in napol slepega župnika iz Torresa, so z bajonetom popolnoma prebodli. V Guereji de Gallejo so anarhistične tolpe umorile župnika Feberja. V Ebru je župnika Anzelma neki komunist v spovednici ustrelil.

V največjih škripcih v sedanji španski državljanski vojni so židje, ki so se zatekli svojčas pred Hitlerjem na špan-

mu v trgovino g. Šefa moramo po nadaljnjih razjasnitvah izpopolniti v toliko, da ima g. Šef 44.691 Din škode. Vlomičci so odpeljali ukradeno blago v tovornem avtomobilu proti Mariboru.

Kurja tatvina. Na sobotni trg v Maribor je pripeljal Mirko Pernat iz Slovenje vasi voz kuretine. Neprodane kokoši je pripeljal na dvorišče krčme v Tattenbachovi ulici, da bi kosil. Med kosilom mu je še neodkrit tat odnesel 20 kokoši.

Radi krave obupal nad življenjem. V Stranah pri Podlehniku v Halozah se je zgodil redek in obenem žalosten slučaj. Tamkaj je živoril 80 letni kočar Janez Pulko, kojega edino zdatnejše imetje je bila kakih 1000 Din vredna krava. Ko je gnil zadnje dni starček žival na pašo, je padla preko skale in se ubila. Zguba edinega živinčeta je starega moža tako potrla, da se je podal domov in si je prerezal z britvijo vrat. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico v Ptuj in je le malc upanja, da bo ostal pri življenju.

Brezsrčen avtomobilist. Na cesti med Bučecovci in Staronovo vasjo na Murškem polju je povozil neznan avtomobilist, ki je pripeljal iz Slatine Radenci, 20 let staro slaboumno beračico in jo je hudo poškodoval. Ljudje, ki so videli nesrečo, so postali nejevoljni na avtomobilista in radi tega je ustavil vozilo, je naložil povoženo revo in jo je odpeljal. Vse je bilo prepričano, da bo zapeljal poškodovano k zdravniku ali pa v bolnišnico. Zunanaj vasi Križevci je neznanec avto zopet ustavil in ker ni bilo ljudi v bližini, je beračico odložil poleg ceste in se odpeljal z največjo brzino. Žensko so našli slučajno orožniki in so poskrbeli, da je bila prepeljana v bolnišnico v Soboto. — Brezsrčnega avtomobilista zasledujejo.

Dva vloma. V Gaberju pri Celju je bilo vlomljeno v trafiko ge. Ane Mak. Vlomičec je odnesel raznih tobačnih izdelkov za 3050 Din. — V noči 28. avgusta so v Ljubljani na Masarykovi cesti neznanec razbili omaro, v kateri je bil denar mitniškega urada in sicer 4000 Din, ki je zginit z uzmoviči.

Slovenska Krajina.

Bogojina. G. Hanko Jožef, plebanoš, je mnogo trpel radi cerkve, zdaj pa se je ponovno zgodila nesreča, da so se zrušili farni hlevi. Ljudje zelo potrpežljivo in z veseljem pomagajo pri zidavi nove stavbe.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala staro ženo Žilavec Rozo, ki je bolehalo v hudih bolečinah pet let. Doživela je lepo starost 90 let v svojem siromaštvu. Naj ji bo lahka domača zemlja! Hčerka naša iskreno sožalje!

Dokležovje. Dne 23. avgusta je daroval prvo sv. mašo g. Bakan Ivan, salezijanec, v kapelici sv. Stefana kralja v Dokležovju. Nad vse srečna vas, ki je po dolgem času spet imela novomašnika, posebno iz reda salezijancev! Tudi iz verzejskega salezijanskega zavoda so se potrudili vsi gospodje, da so spremili novomašnika po poti proti rojstnemu kraju. Nove sv. maše so se udeležili: č. g. Vadovič Rudolf, beltinski plebanoš, ki je spremil novomašnika pred oltar, in č. g. Klekl Jožef, plebanoš v pokoju iz Črenovec, ter g. dekan Jerič Ivan, ki je prišel, da je svojemu rojaku povedal s prižnice marsikaj genjivega.

Gornja Lendava. Občinske volitve se bližajo in zato je postalo pri nas zelo živahno. Pristaši našega voditelja g. dr. Korošca so imeli sestanek in na njem sestavili kandidatno listo. Za nosilca liste je bil soglasno izvoljen naš banski svetnik g. Bačić Franc. V odboru so sami pošteti korenjaki, ki jamčijo za uspeh pri volitvah in pozneje tudi za dobro vodstvo naše velike občine. Vsi komaj čakamo volitev, da se bomo lahko zopet enkrat svobodno odločili in volili naše ljudi. V nedeljo smo imeli zopet sestanek, na katerem so nam govorniki prikazali, kakšna mora biti dobra občinska uprava, kaj vse nas čaka in kako bomo s skupnimi močmi izpeljali občino zopet na trdnjša tla. Resnih nasprotnikov ni veliko, ker so vsi sprevideli, da hočemo samo dobro naši občini in zato so se vsi pošteti krščanski možje in fantje pridružili naši listi. Vse ostale pa, ki hočejo pomagati naši občini, iskreno vabimo v naš krog. — »Prosvetni dom« pri nas postaja resničnost. Mnogo nasprotnikov je imela ta misel, v prvi vrsti pri sedanji občinski upravi, pa nič ne pomaga, ljudje z veseljem žrtvujejo vse, samo da bo čim prej dom dograjen. Ravnokar smo pripravili opeko. Ves mate-

Muholovec

AEROXON
polovi vse muhe!

Kdo pozna Aeroxon,
ne kupuje drugega muholovca.

Zahtevajte izrecno

„Aeroxon“

rijal bo letos na mestu in spomladi bomo začeli z zidavo. Najbolj se seveda veseli doma domače »Prosvetno društvo«. — Naši hribi okoli cerkve so dobili prav čudna imena: »Pilatov breg«, »Judežev breg«, »Abrahamov breg« itd. Ljudje se sprašujejo, kdo je bil krstni boter teh hribov, ki nimajo prav nič pilatovskega ali judeževskega na sebi.

Otovec. Iz Otovec nam poročajo o strašni nesreči, ki se je pripetila 27. avgusta. Mlatilnice so imele pri hiši in ta je užgala streho. Zgorelo je dvoje hiš, pri Jošar Ludviku in Špilak Mihaelu. Kljub temu, da je bilo na lcu mesta precej ljudi, se je zadržal v hiši en otrok, v hlevu pa so zgorele: dve kravi in dve svinji.

Gornji Senik na Vogrskem. Dobri senički duhovnik g. Ros Vince, nekdašnji turniški kaplan, odide na Bakonak v zagorsko župnijo. Na njegovo mesto pride baje g. Kūhar Janoš, veroučitelj iz Sombothela, brat pokojnega beltinskega plebanoša.

Žižki. Žižkovski gasilci si zidajo lep gasilski dom, kakršnega bo malokje najti.

sko. Nasprotni so jim uporniki, ker držijo po večini z rdečo vlado, da si ohranijo življenje. Pregarjajo jih revolucijonarji in vladni levičarji. Največ jih skuša pobegniti kam v inozemstvo, ker v Nemčijo nazaj ne smejo, na Angleškem jim je življenje predrago, saj smejo zapustiti španijo samo s 500 pesetami v žepu.

Najstrašnejši vtis

napravljajo v španski državljanski vojni ženski bataljoni rdeče milice. Miličarke so oblečene v krvavo rdeče jopice in držijo vedno puške v rokah. V San Sebastijanu na severnem španskem, za kojega posest so se bili srditi boji med uporniki in vladnimi č-

povedala. Cenc je postal tih in se zamislil. Šele čez nekoliko časa je rekel:

»Privoščim ji — Pavli, to že. Pavla je pametno in čedno dekle, res... Ampak zatekniti se le še zna kje... Da bi le cigan ne nagajal! Pokazal mu bom! Pavli bom pomagal, naj velja, kar hoče!«

»Kak cigan? Kaj bo nagajal? Ne razumem te, je začudeno spraševala žena.

»Kak cigan?! — Ciganski poglavar seveda, Pavlin oče.«

»Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«

»Nič, prav nič,« se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je že večkrat skrivaj prišel na Bistrice in spraševal po Pavli.«

»Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«

»Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do farne meje.«

Urška je nekaj časa še vrtala in silila v njega, toda Cenc je hrabro branil svojo skrivnost in trdovratno tajil, da pred ženo kaj skriva. Na kraju je presekal vse besedičenje in rekel:

»Urška, pomoliva in zaspiva! Truden sem.«

Drugi dan so ju sosedi seveda na vse kraje spraševali, kako je kaj bilo po svetu. Cenc je vedel toliko pripovedovati, da je v nedeljo do polnoči sedel

pri Blatniku in še ni vsega povedal. Imel ga je že toliko pod klobukom, da je hotel imeti prvo besedo.

Kakih deset moških jih je še sedelo za mizo. Bilo je o pustu in so se pravkar začeli meniti o zadnjih oklicih. Tedaj je eden dejal:

»Pravijo, da je bil Ravnjak tudi že v župnišču in da misli še o pustu napraviti resnico.«

»Čenče! To so same čenče!« je pljunil Cenc zaničljivo. »Po veliki noči se bo naš župan ženil, nič prej.«

»On bi že rad do velike noči odložil ali še na pozneje. Ampak nevesta — Lenčka, ta hoče čimprej pred oltar.«

»Osojnikova rentlja sploh nikoli ne bo županja. Ravnjaku je že davno zoperna,« je zagotovil Cenc.

»Med Lenčko in Ravnjakom pa je vendar vse prav in tako, kakor je za ženina in nevesto,« se je nekdo oglasil.

»Cenc ima pod hrbtom kurje oči,« se je norčeval Mlačnik, Osojničin bratranec. »Še vedno ga jezi, ker mu je Osojnikova Franca figo pokazala.«

»Cencu še nobena ni fige pokazala; fige sem kazal jaz!« se je razkuril čevljar.

»Hahahahahahaha!«

»Seveda jih je kazal — pa sebi pod nos. Zda bi rad, da bi si jih še Lenčka,« ga je dražil drugi.

»Ji ni treba. Njej jo je že Ravnjak. To vam rečem — in kar Cenc reče, to drži.«